

Spis treści

Lista ilustracji	8
Lista map	10
Lista skrótów używanych w tekście	11

CZĘŚĆ PIERWSZA – CHŁODNY WYZNAWCA 17

1. Między dawną i nową epoką (1893–1911; wiek 1–17)	19
2. Mao staje się komunistą (1911–1920; wiek 17–26)	26
3. Chłodny wyznawca (1920–1925; wiek 26–31)	37
4. Kariera i upadek w Guomindangu (1925–1927; wiek 31–33)	50

CZĘŚĆ DRUGA – DŁUGI MARSZ DO SUPREMACJI W PARTII KOMUNISTYCZNEJ 61

5. Przejęcie Armii Czerwonej i opanowanie krainy bandytów (1927–1928; wiek 33–34)	63
6. Mao podporządkowuje sobie naczelnego dowódcę chińskiej Armii Czerwonej (1928–1930; wiek 34–36)	77
7. Przejęcie armii Penga i śmierć drugiej żony (1927–1930; wiek 33–36)	88
8. Krwawa czystka toruje drogę „przewodniczącemu Mao” (1929–1931; wiek 35–37)	100
9. Mao i pierwsze czerwone państwo (1931–1934; wiek 37–40)	112
10. Od wicherzyciela do figuranta (1931–1934; wiek 37–40)	121
11. Jak Mao włączył się do Długiego Marszu (1933–1934; wiek 39–40)	130
12. Długi Marsz I: Chiang pozwala czerwonym odejść (1934; wiek 40)	139
13. Długi Marsz II: Władza z za tronu (1934–1935; wiek 40–41)	147
14. Długi Marsz III: Monopolizacja kontaktów z Moskwą (1935; wiek 41)	165

CZĘŚĆ TRZECIA – BUDOWA BAZY POLITYCZNEJ 177

15. Gospodarz umiera we właściwym momencie (1935–1936; wiek 41–42) . . 179
16. Porwanie Chiang Kai-sheka (1935–1936; wiek 41–42) 183
17. Wejście na ogólnokrajową scenę (1936; wiek 42–43) 191
18. Nowy wizerunek, nowe życie, nowa żona (1937–1938; wiek 43–44) . . . 197
19. Czerwony szpieg wywołuje wojnę chińsko-japońską (1937–1938;
wiek 43–44) 206
20. Walczcie z rywalami i Chiangiem, nie z Japonią (1937–1940;
wiek 43–46) 215
21. Najbardziej upragniony scenariusz: Stalin i Japonia dokonują rozbioru Chin
(1939–1940; wiek 45–46) 224
22. Śmiertelna pułapka na własnych ludzi (1940–1941; wiek 46–47) 232
23. Terror i budowa bazy politycznej (1941–1945; wiek 47–51) 240
24. Próby otrucia odważnego przeciwnika (1941–1945; wiek 47–51) 255
25. Mao wreszcie zostaje najwyższym przywódcą partii (1942–1945;
wiek 48–51) 267

CZĘŚĆ CZWARTA – WALKA O CHINY 273

26. „Rewolucyjna wojna opiumowa” (1937–1945; wiek 43–51) 275
27. Nadchodzą Rosjanie! (1945–1946; wiek 51–52) 284
28. Uratowany przez Waszyngton (1944–1947; wiek 50–53) 295
29. Szpiezdy, zdrady i kiepskie przywództwo – upadek Chianga (1945–1949;
wiek 51–55) 302
30. Zdobycie Chin (1946–1949; wiek 52–55) 313
31. Totalitarne państwo, ekstrawaganckie życie (1949–1953; wiek 55–59) . . 324

CZĘŚĆ PIĄTA – MARZENIA O SUPERMOCARSTWIE 335

32. Rywalizacja ze Stalinem (1947–1949; wiek 53–55) 337
33. Zapasy dwóch tyranów (1949–50; wiek 55–56) 346
34. Dlaczego Mao i Stalin rozpoczęli wojnę koreańską (1949–1950;
wiek 55–56) 356
35. Mao korzysta z wojny koreańskiej (1950–1953; wiek 56–59) 365
36. Początek tajnego programu budowy supermocarstwa (1953–1954;
wiek 59–60) 379
37. Wojna z chłopstwem (1953–1956; wiek 59–62) 391
38. Starcia z Chruszczowem (1956–1959; wiek 62–65) 403
39. Ścięcie „Stu kwiatów” (1957–1958; wiek 63–64) 415
40. Wielki Skok: „Niewykluczone, że umrze połowa Chińczyków” (1958–1961;
wiek 64–67) 425

41. Samotna walka ministra obrony Penga (1958–1959; wiek 64–65)	439
42. Bunt Tybetańczyków (1950–1961; wiek 56–67)	452
43. Globalna ekspansja maoizmu (1959–1964; wiek 65–70)	457
44. W pułapce zastawionej przez przewodniczącego ChRL (1961–1962; wiek 67–68)	468
45. Bomba (1962–1964; wiek 68–70)	477
46. Czas niepewności i niepowodzeń (1962–1965; wiek 68–71)	484

CZEŚĆ SZÓSTA – GORZKA ZEMSTA	499
--	-----

47. Mao wytargowuje zgodę na rewolucję kulturalną (1965–1966; wiek 71–72)	501
48. Wielka czystka (1966–1967; wiek 72–73)	512
49. Gorzka zemsta (1966–1974; wiek 72–80)	525
50. Nowy aparat władzy przewodniczącego (1967–1970; wiek 73–76)	534
51. Histeria wojenna (1969–1971; wiek 75–77)	545
52. Spór z Lin Biao (1970–1971; wiek 76–77)	549
53. Upadek maoizmu na świecie (1966–1970; wiek 72–76)	561
54. Nixon: tropiciel czerwonych połyka haczyk (1970–1973; wiek 76–79)	575
55. Szef nie pozwala leczyć chorego na raka Zhou (1972–1974; wiek 78–80)	588
56. Pani Mao i rewolucja kulturalna (1966–1975; wiek 72–81)	595
57. Osłabiony Mao stara się zapewnić sobie bezpieczeństwo (1973–1976; wiek 79–82)	606
58. Ostatnie dni (1974–1976; wiek 80–82)	619

Epilog	627
Podziękowania	629
Lista osób, które udzieliły wywiadów	633
Wykorzystane archiwa	647
Przypisy	649
Bibliografia źródeł w języku chińskim	725
Bibliografia źródeł w innych językach	749
Indeks osobowy	769